

~~102~~ 279290

FAMILIA

FÓIA ENCICLOPEDICA SI BELETRISTICA

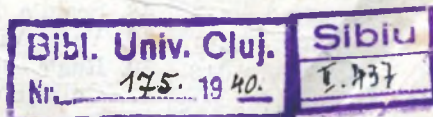
CU ILUSTRATIUNI. 48

Totu-odata organulu publicatiunilor „Societății pentru fondu de teatru nationalu.“

BCU Cluj / Central University Library Cluj
PROPRIETARIU, REDACTORU SI EDITORU :

IOSIFU VULCANU. 22/XI-1900

ANULU VII. — 1871.

PESTA, 1871.

C. Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.

CUPRINSULU.

I.

Portrete si biografii.

	pagin'a.		pagin'a
1. Ionu Porutiu	1	6. Ilustratiune la „Cavalerii Noptii“	65
2. Principele Gorciacoff	13	7. Ultimulu servitiu amicalu	77
3. Nicolae Balcescu	25	8. Amant'a ostasiului	85
4. Amadeu I, regele Spaniei	41	9—10. Padurea de la Boulogne langa Paris in-	
5. Leone Gambetta	49	nainte si dupa resbelu	100-1
6. Gen. Bourbachi	61	11. Locuinti'a lui Bismark in Versailles	113
7. Gen. Bossak	73	12. Bomb'a prima	137
8. Jules Favre	88	13. Castelulu lui Rothschild in Ferrières	149
9. Thiers	89	14. Lugano	161
10. Gen. Trochu	97	15. Paris	172-3
1. Dómn'a Flórea soci'a lui Mihaiu Eroulu	100	16. Negotiatori antici din Roma	181
1—26. Imperatulu, regii, si principii Germa-		17. Venatória de ursi in Transilvania	185
niei (15 portrete)	124-5	18. Statiunea calai ferate la Clusiu	197
7. Paulu Vasiciu	133	19. Calea francesiloru	203-9
3. Gen. Faidherbe	145	20—21. Roscéla de la Paris	220-1
9. Leopoldu Hohenzollern	157	22. Mórtea eroului	232
10. Tegetthoff	169	23. Vagóne pantierate in lupt'a de la Courbevoie	233
1. Gavrilu Popu	193	24. Mór'a de langa satu	241
2. Omeru pasi'a	205	25. Balu in Versailles in secl. XVII	244
3. Ioane Alduleanu	217	26. Revederea dupa resbelu	253
4. Daniilu Auber	245	27. Scóla principala rom. din Luganulu neg.	265
5—44. Capii comunei de Parisu (10 portrete)	256-7	28. Cas'a lui Thiers in Paris	268
5. Vincentiu Babesiu	277	29. Arderea stradei Rivoli in Paris	269
6. Gen. Ducrot	289	30. Impuscarea unei petroleóse in Paris	281
7. Gen. Vinox	301	31. Ruinele edificiului Hótel de Ville in Paris	292
8. Matild'a Pascali	361	32. Ruinele Tuillerieloru	298
9—59. Pretendintii de tronu ai Franciei. (10		33. Berlin	304-5
portrete)	365	34. Serbarea triumfului la Berlin	316-7
10. Andreiu bar. de Siaguna	397-385	35. Procesiunea papei	325
1. Paulu de Kock	421	36. Odai'a lui Napoleonu III in Chislehurst	328
12—69. Intélnirea imperatoru la Salzburg. (8		37. Luculus pléca la resbelu	329
portrete)	436-7	38. Borsecu in Transilvania	337
10. Regin'a Dal-Cin	445	39—40. Scald'a de la Ems (2 ilustratiuni)	340-1
1. Georgiu Asachi	457	41. Scald'a de la Tusnadu in Transilvania	349
2. Ernestu Desjardins	493	42. Sal'a de gala in castelulu de la Hunedor a	353
3. Iuliu Michelet	541	43. Guvernant'a nóua	364
4. Maria Monbelli	553	44. Goronulu lui Horia	373
5. Senefelder	565	45. Gasstein	377
6. Carolu Marx	601	46. Interiorulu bisericei de la manastirea Putna	385
7. Principele de Wales	613	47. Versailles in secl. XVII	389
		48. Scald'a de la Mehadi'a	401
		49. Valea Visieului in Maramuresiu	409
		50. Rug'a copilei	412
		51. Cuibulu caprióreloru	424
		52. Isacu bine-cuventa pe Iacobu	425
		53. Salzburg	433
		54. Noulu edificiu de opera din Vien'a	448-9
		55. O scena din inchisóre	461
		56. Saparile mai nóue in Pompei	469
		57. Lupulu si cocostirculu	478
		58. Peturi pendinte in vagóne pentru bolnavi	481
		59. Saarbrücken	485
		60. Lupt'a lui Don Quichotte in contra moriloru	
		de venta	497

II.

Ilustratiuni.

1. Napoleonu in Wilhelmshöhe	5
2. Voluntari, gardisti mobili, etc. in Paris	17
3. Barbarismulu prusieniloru intr'unu satu	
francesu	29
4. Ilustratiune la „Cavalerii Noptii“	37
5. Trupele prusiene fugu din Nogent	53

61. Meran in giurulu seu	505
62. Crocodilulu in riulu Zambes	509
63. Ruinele cotății Dev'a	517
64. Dîn'a lacului	521
65. Buziasiu	529
66. Aseptarea in portu	532-3
67. Venatul de tauri selbatici	544-5
68. Intre morminti	556
69. Prandiulu vulpei	557
70. Si tu fiulu meu Brutus ?	568
71. Turculu inaintea cafenelei	569
72. Paseric'a fetitiei	577
73. Strassburg	581
74. Odata	589
75-76. Rebelulu si pacea (2 ilustratiuni)	592-3
77-78. Casetoritulu si necasetcritulu la cra- ciunu (2 ilustratiuni)	604-5
79. Craciunulu in Alsati'a	617

III.

Poesii.

V. Alesandri : N. Balcescu murindu	30
" Altariulu manastirei Putn'a	387
A. P. Alexi : Suspinulu meu	112
Ama'ia : Era o sera	103
Aurelia : Lacrime	122
" La prima-vera	198
" La rondunele	230
" Plangu	302
" Mai vina odata	542
" Odata	589
G. Asachi : Turnulu lui Butulu	459
V. Bianu : Roman'a	235
V. Budescu : Troi Budiesci	74
" Dorulu plangatoriu	206
" An'a Lugosian'a	374
" Tiganii	454
" Din strainetate	482
" Adio-ulu ostasiului	595
" Suspine	615
V. R. Buticescu : Te-am iubit	62
" La Iuli'a mea	554
M. P. Cehan : La Amali'a	570
T. Ceantea : Europ'a la anulu 1870	14
" La Roman'a	182
I. Clintocu : 15 maiu 1871	242
Paulu Draga : Dorulu copilei	446, 558
I. C. Dragescu : Fericirea	38
" Me vei uitá	98
" Ca fluturu inocinte	278
I. C. Fundescu : Totu la ea	362
" Mam'a si fiulu	506
Gr. H. Granda : Rug'a copilei	413
" Dîn'a lacului	519
I. Grozescu : Inviarea	146
" Dati-mi pace	315
" Paseric'a fetitiei	577
I. Lapedatu : Anelulu satenei	2
" Sarutările	170
" Domnedieulu nostru	291
" La mam'a	423
I. Luncau : Dorrea mea	342
S. F. Mariu : Roman'e'a	211
M. Nicora : Despartirea de tiner	160
N. Niculeanu : De ce taceti	254
G. Sionu : Dana bebrane	168

G. Sionu : Cochet'a si bujorulu	180
" Mortea si amorulu	396
G. Teutu : Apoi nu-su civilisatu ?	468
A. Tudulescu : Elis'a	194
Sofia Vladu Radulescu : Sciu unu tesauru	487
I. Vulcanu : Suspinulu Romanului	51
" Amant'a ostasiului	86
" Remasu bunu la Bucuresci	135
" Am avutu	219
" Ce e mai ferbinte	266
" Amoru eternu	350
" Pescariulu de la Crisiu	399
" Dorulu meu	435
" Ochii ei	470
" Farmeculu amorului	494
" Dorinti'a mea	531
" Mandr'a mea	566
" Treimea mea	602

III-a Poesia populara.

P. Draga : Doine din Aradu	355, 367, 379
I. Lapedatu : Doine de langa Sibiu	415, 439
Anastasi'a L. : Doine de langa Surulu in Transil- vania	403
A. M. Marienescu : Grui'a Novacu si fet'a de Latinu	326
" Satire populare	451
Teodoru Michnea : Doine din Maramuresiu	246, 259, 271, 283, 307, 319
P. Pelle : Doine din Satumare	223
N. Petru : Satire populare	444, 624
C. H. Turtureanu : Doine de langa Gheri'a	535
S. Sohorca : Satire populare	384
" Doine din valea Someiului	559, 571, 583 619

IV.

Novele, piese teatrale, istoriore si romanuri

V. R. Buticescu : Pentru amoru, novela originala	402
Titu Budu : Resbunarea unei neveste frumoase, no- veleta trad.	182
Mihaiu Cirlea : Catastrof'a, novela originala	112
Lucreti'a Cost'a : Visu si realitate, novela originala	254
Anastasi'a Leonescu : Amoru si abnegatiune, novela originala	566
Iosifu Luncau : Ginere in etate de trei ani, noveleta	554
N. F. Negrutiu : Franciscu si An'a, novela engleza	570
D. I. Olariu : Manastirea Putna, trad. populara	242
" Unu mormentu, trad. populara	386
Al. Onaciu : Marti ser'a, novela orig.	3
" Palatu si coliba, novela orig.	315
Al. Petrinu : Confusii. comedia in unu actu, dupa Kotzebue	194
M. Strajanu : Ioan'a Darc	6
Iosifu Vulcanu : Gramatic'a, comedia franceza in 1 actu. LARICHE. si JOLLY	472
" Cavalerii Noptii, romanu de Pon- son du Terrail, in suplemeente la fia-care numeru cate o cola	

V.

Articuli instructivi.

I. G. Baritiu : Odulu	344
" Cum se manca ?	501

	pagin'a
Ioanu Chitu : Despre flori	174
At. M. Marienescu : Serbatorile floriloru	116
N. F. Negrutiu : Unu parinte morindu catra fiic'a sa, dupa Dusch	164
G. Traila : Despre thea	499
" Despre pane	546

VI.

Articuli literari, recensinni si critice.

N. Densusianu : Lord Byron si Nibelungile	121
" Elementulu istoricu in poesi'a po- porala	518
B. P. Hasdeu : Diuarele in Romani'a	200
" Unu remasiagu	368
A. M. Marienescu : Piticu, piticotu, staticotu, fin- tie mitologice daco-romane	399
Radu Nasturelu : Epistole literarie 313, 410, 462, 530	530
Ionu Porutiu : Heine si romanticii germani, d'upa Schuré	470
M. Strajanu : Poesia si prosa de Iustinu Popfiu	338
Iosifu Vulcanu : Premiulu femeiloru romane	608

VII.

Articuli sociali si de petrece.

A. P. Alexi : Conversare cu cetitóriele	32
G. Baritiu : Numele din botezu	236
Mariu Bihorescu : Conversare cu Redactorulu	440
Titu Budu : Prin ce se completéza frumseti'a fe- meiesca	128
Mihaiu Cirlea : Conversare cu cetitóriele	68, 80
Lucreti'a Costa : Conversare cu cetitóriele	428
Constantinu Constantinescu : Conversare cu cetitó- riele	236, 272, 332
Constantinu : Conversare cu cetitóriele	44
" La emanciparea femeiloru	584
I. C. Dragescu : Conversare cu cetitóriele	8, 572
I. C. Galea : Conversare despre amore	176
Georghitia : Despre cravata, dupa Balsac	452
" Despre vestmintele cuptusite, Balsac	488
Julianu Grozescu : Conversare cu cetitóriele 536, 548, 596	596
Hasdeu : O conversare	356
N—nu : Ce-va despre eticheta	308
" Portretulu unei femei perfecte	320
" Ce e amorulu, ce e curisarea ?	512

N—nu. Conversare cu cetitorii la care potiu asistá si cetitóriele	524
Traianu Popescu : Conversare despre conversare dupa Safiru	56
" Conversare cu cetitóriele 296, 404	404
Ioanu Sieteanu : Roman'a, dantiu socialu	20
M. Strajanu : Conversare cu cetitóriele	152
Iosifu Vulcanu : Conversare cu cetitóriele 92, 188, 212, 284, 392, 465, 476, 560, 620	620
" Fetele de 17 ani	104
" Femeile si amorulu dupa Arséne Houssaye	140

VIII.

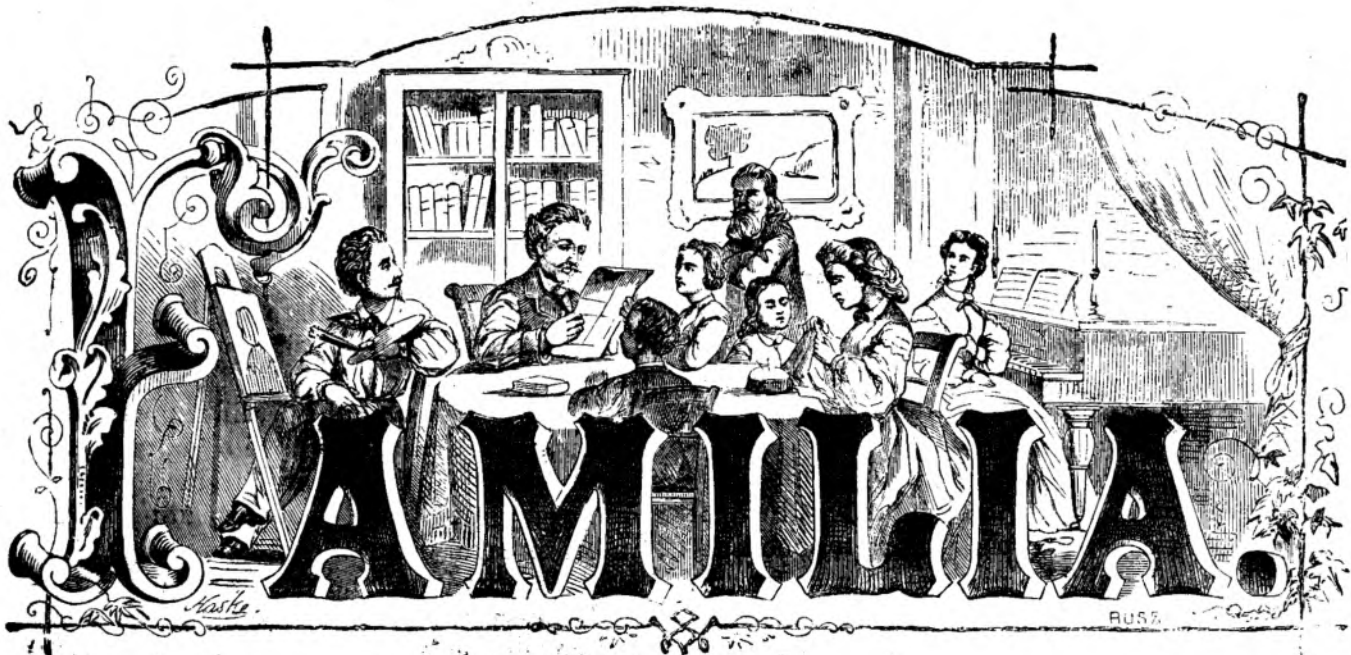
Diverse.

M. Domide : Cunun'a, datina poporala	248
I. C. Dragescu : Din Itali'a	224
" Têrgulu de datu la Gain'a	500
Gr. H. Granda : O visita la Bolintineanu	224
I. Lapedatu : Unu june romanu mortu in strai- netate [ST. CATARGIU]	128
Dionisiu Pascutiu : Avramu Iancu, starea lui de acuma	422
Iustinu Popfiu : O sedintia la societatea magiara Kisfaludyana	249
N. M. P. Reprezentatiunea teatrala la Bucuresci in beneficiulu teatrului nostru de dincóce de Carpati	153

Fara nume.

Statutele : societáti pentru crearea unui fondu de teatru natiunálu rom.	229
Poesi'a poporala romana in diuarele din Pest'a	280
Adunarea generala a asoc. trans. la Fagarasiu	380
Serbarea de la Putn'a in memori'a lui Stefanu celu mare	416

Afara de aceste in fia-care numeru o bogata cu-
nuna de noutáti sociale, literarie, artistice, interne si
esterne, — o permanenta rubrica pentru umoru si sa-
tura, ilustrata in decursulu anului cu 54 de caricature,
— gâciture de totu felulu si rebuse, — din candu in
candu jurnale de moda si alte supleminte de modele
pentru lucruri femeiesci.

Beletristica, știință, artă, viața socială, modă.

Pesta 3/15 ianuarie.
Va ești în flu-care duminică.

Nr. 1.

Anul VII, — 1871.
Prețului pe an 10 fl., pentru Români'a 2 galbeni.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ionu Porutiu.

Dăca aruncăm o privire a supra istoriei noastre naționale dincoace de Carpați: vedem cu întristare, că anele aceleia nu ni-a pastratu, decât numai suferință, doreri și persecuțiuni continue, cari se repetă din secolu în secolu, și ni se transmisera și nouă generațiunii moderne.

Trecutul nostru e acoperitu cu negura împilățiunilor barbare; nicăiri nu vedem într'insulu vr'o steluță a bucuriei; acel'a pre totu-îndene și în totu-deuna fu negru, — și dăca din candu în candu se reversă câte o debila lumina în acestu întuneric amorfitoriu, acel'a sângel'erosiu al martirilor nostri

cari sangerara pentru o idee naltă și sublimă, a caroru anime se sfășiara sub greutatea crudă-țimilor infernale... Astu-felu e trecutul nostru!

Și viitorulu?...

Oa sê fimu capabili a profetî viitorulu nostru, n'avem decât a privi la junimea noastră, a-i examina caracterulu, că-ci junimea e bazea viitorului.

E bine, dăca vomu face unu micu studiu a supra junimei noastre, care va fi rezultatulu? O spunem cu franchetia, că acel'a nu va fi destulu de imbucurătoriu.

Activitatea, ce junimea română desvôlta în direcțiune națională, nă corespunde pe deplinu acceptărilor

Ionu Porutiu.

comune. Prin ast'a nu voimu a dîce, cã o mare parte a junimei nóstre nu este la innaltîmea misiunii sale, — ci numai semnalãmu, cã prospectulu generalu nu ni inspira simtiemintele multiamirii.

Se póte, cã ochianulu, prin care privimu cestiunea acst'a, ni arta obiectele in colori pr intunecse, — dar convingerea nstra e, cã generatiunea presenta — considerata in generalu — are unu defectu periculosu: i lipsese tar'ã credintiei in vîtorulu natiunii sale, i lipsese atributul celu mai sacru: abnegatiunea. Fara abnegatiune nu esiste lupta, si fara lupta nu póte să urmeze invingere.

Cu cãtu este dar mai micu numerulu aceloruni juni romani, cari prin devotamentulu lor pentru sant'a causa a natiunii voru a concurge la consolidarea edificiului natiunalu derimatu de adversari, — cu atãtu si valórea lor e mai mare, cu atãtu si stim'a si iubirea ce li-o detorimu e mai profunda. Precum unu stropu de rua ni reflecta sórele intregu, asi si acsta mica dar valorsa trupa de juni romani ni repesinta speranti'a natiunii intregi.

Nu credemu, cã amu fi potutu procurã un publicu cetitoriu alu acestei foi vr'o suprindere mai placuta acuma la anulu nou, decãtu presintandu din acsta mica cta portretulu unui tineru publicistu romanu, care prin scurt'a sa debutare pe spins'a arena a publicitatii romane si-a eluptatu recunoscinti'a toturor Romaniloru adevirati.

Ionu Porutiu fu nascutu la 25 ianuariu 1842 in Almasiulu mare, prefectur'a Clusiu, in Transilvania, unde onorab. seu parinte implinesce inca si adi unulu din cele mai frumóse functiuni, luminandu poporulu prin cuvintele lui Domnedieu.

Elu a studiatu la Clusiu, unde la anulu 1862 absolvì gimnasiulu, si venì la Pesta a se inscrie intre studintii facultãtii de medicina. Inse dupa studiare de vr'o luna, acsta cariera nu-i par conveniabila pentru naturelulu seu fragedu si blandu, deci o parasì si trec pe cea juridica, finindu-si studiele la 1866, dupa cari fac tte rigorsele de doctoratu cu celu mai stralucitu succesu.

June de cultura innalta, Porutiu e nu numai unulu din cei mai buni juristi in generatiunea nua, dar elu mai posede si unu frumosu talentu musicalu, si afara de limb'a latina — limb'a i predilecta — elu mai vorbesce o multîme de limbe moderne. Ceea ce innaltia si mai multu valórea culturei sale intelectuale, e naturelulu seu simpaticu, care face s-lu iubsca

toti: modesti'a si blandeti'a sa caracteristica.

In anii din urma ai petrecerii sale in Pesta, dinsulu se facă colaboratoru la mai multe diuarie romane, in cari (intre altele si in „Familia“) a scrisu o multîme de articoli parte cu subsemnatur'a sa, dar cea mai mare parte anonim. La finea anului 1869 dlu Alesandru Romanu fiindu condamnatu la inchisre, Porutiu devenì redactoru respundiatoriu alu diuariului „Federatiunea.“ Si de acì incepe adeveratulu lui debutu diuaristicu.

A redactã in timpulu presinte unu diuariu politicu romanescu, este a av o 'nalta resolutiune la sacrificiu, multa abnegatiune. Nespus'a indolintia a publiculu romanu nadusiesce zelulu ori si carui diuaristu romanu, — si candu libertatea preseii e numai paruta, candu procesele de presa lu-amenintia necontentitu ca sabi'a lui Damocle, candu trebuie să se inchina verdictulu unoru jurati de alta natiune, candu lantiarile inchisrei i suna amenintiatoriu la urechi: acestu zelu vine a fi atacatu si mai multu.

Porutiu potea si elu, ca multi juni romani, să-si alga o cariera mai liniscita, si far' a primì a supra-si o sarcina atãtu de mare, o respundiabilitate atãtu de grea, — potea să se retraga in alta positiune, spre a servi si acobinelui comunu. Elu inse calcã in urmele demnulu seu profesoru. Si urmele acele lu-condusera pe o cale onorifica . . . la inchisrea din Vatiu.

Represintante adevratu alu natiunii romane in diuaristica, elu in scurt'a sa debutare nu 'ncetã a descoperi simtiemintele si convectiunile sale, — si acsta sinceritate a sa fu intimpinata cu trei procese de presa. In due fu absolvitu, r in unulu condamnatu la inchisre de diece luni si la o amenda de 500 fl.

Asta-di elu nu mai e liberu! La usi'a temnitiei sale stã soldatulu cu pusc'a 'n mana. . . Dar spiritulu nu se póte 'ncatusiã, nici simpatii'a si mandri'a unei natiuni! . . .

Anelulu satenei.

Dragostile tinerele,
Nu se facu din mers-pere,
Ci din degete cu anele,
Si din buze subtirele.
(Cantecu pop.)

Diece ani trecura cu primaveri diece,
Decandu mie, Lino, mi-ai datu unu anelu,
Voru mai trece dle, multe voru mar trece,
Dar eu nu-mi voiu scóte degetulu d' elu.

Fia si de-arama! totu nu-mi e rusîne,
Sê me laudă cu dinsulu si sê-i dîcu odoru;
Are pretiulu gemei, câ ci e de la tine,
Si-mi aduce-a mînte celu d'antâiu amoru.

Cu elu cîte-odata me jocu resucindu-lu,
Si gandescu la tine, Lino, farmecatu;
Mandr'a mea de asta-di me 'ntrêba privindu-lu:
— Asta suvenire cine ti o-a datu?

Puic'a-mi e gelôsa, dar spre mangaiere,
Eu o iéu de mana si-i graescu asié:
Candu me vedi, copila, câ gustu o placere,
Ce mi-o dâ trecutul, nu te superá!

Câ siedindu la pórtă, colo unde fumulu,
Ese din caminulu parintiloru mei,
Asceptam pe Lin'a si tienendu-i drumulu,
Vream sê smulgu o flóre din cositi'a ei.

Veniá de la hora, si-a ei rochióra;
Alba si subtîre fluturá prin bori;
Eu i-am dîsu vediend'o: vina balaióra,
Sê 'mpartîmu profumulu din a tale flori!

Inrosî frumós'a; dar din lucii plete,
O flóre de tómnă mie-mi oferi;
Si siediu cu mine la noi sub pariete,
Pana 'n ceriuri lun'a dalba resari.

Tu erai mai rece, mai fara 'ndurare,
Candu voiam cu tine sê me facu amicu;
Nu bagai in séma lung'a mea oftare,
Si de-a mele doruri nu-ti pasá nimicu.

Pan'am scosu o vorba din buzele tale,
Pana mi-ai datu voia man'a sê-ti atingu,
Câte stavili grele pe-a iubirei cale,
Cu nespuse trude m'ai facutu sê 'nvingu!

Mai simpla saténa, mai pucinu cocheta,
Mi-a 'ntinsu a ei mana fara curteniri;
Pentru câ amorulu n'avea eticheta,
Nece simpatîa vane lingusîri.

Cum ardea prin vine junele meu sange,
Candu pe sinu-mi fruntea si-o lasá usioru;
Ea simtîndu-mi foculu, se grabî a stinge,
Printr'o sarutare, ne'mpacatu-mi doru.

Tu erai mai... andu odinióra,
Ti-am cerutu... primulu sarutatu,
In genunchi... pan' a treia óra,
Si d'abié atun... ai ascultatu.

Si ca sê-ti fiu sclavulu de-atunci inainte,
N'ai primitu credinti'a cum ti o-am promisú;
Vreai in locu de vorbe sê-ti dau juraminte,
Pana pe caten'a-ti numele mi-am scrisu.

Lin'a mai cu mînte, ca sê me oblige,
Anelu-i din degetu mi l'a oferitu;
Câ-ci o suvenire póte sê 'nverige,
Vecinicu dóue animi care s'au simtîtu.

Ea mi-a datu anelulu si mi-a dîsu cu jale:
„Cugeta la mine si nu me uitá!
Ori unde te-arú duce ursitele tale,
Sê me vedi, baiete, totu 'in umbr'a ta!

„Adi cu rondunic'a pleci de langa mine,
Si me lasi in doruri sê te chiamu mereu;
Dar la primavéra rondunic'a vine,
Vin' si tu cu dins'a, vin' la sinulu meu!”

O-am lasatu in lacremi si i-am dusu departe
Atu ei doru fierbinte cu anim'a ei;
Dar de-atunci pe dins'a s'o mai vedu n'am parte,
Câ-ci in câli straine numeru anii mei...

Nu fi dar gelôsa, candu me vedi, copila,
Resucindu in degetu unu modestu anelu;
Ci de biét'a Lina faca-ti-sê mila,
C'a fi plansu adesea, cugetandu la elu!

I. Lapedatu

Marti sér'a.

— Novela populara, premiata. —

I.

La fontan'a satului.

Erá o séra frumósă, pe la finea lui no-
emvre. Tóte fetele satului erau adunate la fon-
tana, sê duca apa de séra, — erá pe timpulu
acel'a, cum se dîce pe sate: candu se 'nvelue
dîu'a cu nóptea.

Acestu timpu, acestu tablou, e cea mai
pitorésca scena din viét'i'a tieranésca. Sórele
a apusu, rosiét'i'a purpuría a disparutu de pe
ceriu, si negur'a de tómnă se lasa de alungulu
pe vâli; pastoriulu si-aduna vitele la olalta si
le mana catra satu; — mugitulu vitieiloru
amestecandu-se cu fluer'a pastoriului, cu latra-
tulu caniloru si cu chiiturele boariului — dau
unu concertu idilicu. Sunetulu melancolicu alu
clopoteloru de oi, acompaniatu de doin'a jel-
nica a pecurariului ti-rapesce fantas'fa si
ti-umple anim'a de fericire...

Pe acestu timpu tóte fetele vinu la fon-
tan'a satului dupa apa de séra, si-umple olurile

din isvorulu cristalinu, apoi le punu in ordine de alungulu stradei, séu le asiédia pe lavitia sub gardulu stresfnitu; apoi éra se aduna giuru pe langa fontana, unde horescu doine, facu risuri... si glume...

Vine si câte unu fetioru, dar nu dupa apa, — ci ca sê convina cu draguti'a sa, sê scôta apa la fete si sê li umple olurile; pentru care servitiu apoi in tóta dominec'a si in tôte serbatorile capeta atâte buchaturi de flori, încátu peste septemana in tóta diu'a pune alt'a in palaría.

Sê ferésca Domnedieu, nu cumva sê strice vre-unu olu, séu sê fia atare meteleu, câ apoi pe acel'a scíu câ ti-lu scarmana, — dar nu cu unghiele, ci cu vorbele batjocoritórie, încátu acel'a intr'o érna intréga nu se aréta intre fete la siediatórie, nici peste véra dominec'a, si 'n serbatori la jocu...

Erá cam rece, dar totu-si fetele erau in portu de véra, numai unele — cele mai avute, — erau încaltiate si portau peptariu scurtu, vapsitu rosii, si cu nasturi de metasa verde, apoi inbroadite cu naframe mici dinapoi, asié cu multu mai bine li se siede.

Cele mai multe erau descultie, cu rochi'a sufulcata, care lasá a se vedé pólele albe, a carora albime emulá cu albimea picióreloru rotunde, tocmai acú spelandu-le in riulu isvorului; spacelulu largu la gátu, lasá sê vedi cei mai rotundi umeri, cei mai frumosi grumadi, adumbriti de mergele colorite si de banutii de argintu, peptu seducatoriu... perulu peptenatu frumosu, se lasá in un'a séu dóue bucle pe umerii frumosi; un'a erá mai frumósa, mai raptória decátu alt'a.

Doinele ce le cantau, se audieau departe, pana afara din satu, la cari ca unu echo li resuná chiuitur'a boariului séu fluer'a pecurariului; dupa acést'a hohoturile si risurile voióse ale uneia si alteia.

Déca finescu cu doinele si cu glumele, se punu la povesti, care de care se silesce a spune ceva noutate; câ la care féta i-a fostu petítori, care a jocatú mai multu in dominec'a trecuta, si care féta cu care fetioru se iubesc; — apoi, care fetioru e mai frumosu, — si care e mai harnicu.

— Dieu, nu este fetioru zdravenu si de harnicu ca Iuonasiu lui Tóderu, — díce Todoric'a, o féta bruneta, — elu-i avutu, are o mosía intréga, turma de oi, si dóue pluguri.

— Credu dieu, câ e zdravanu. mai alesu de candu se iubesc cu tine, observa Ilén'a, o féta blondina, 'nalta si subtíre, dar mai anu erá unu

meteleu, precum si e, câ nici la jocu nu mergeai cu elu...

— Sciti ce! — intrerumpe pe vorbitórie Irin'a, fét'a judelui comunalu, cu unu tonu redicatu, sê ve spunu eu cea drépta: nu este fetioru frumosu si placutu ca Petrea pecurariulu in siepte sate; e naltu, albu la piele, ca unu domnisoru care totu la umbra siede, apoi cum scie horí, cum díce cu fluer'a, ti-se topesce anim'a candu lu-audi; elu jóca chiar ca unu calusieru, si atâte chiuiture si cantece scie, ca unu carturariu.

— Ai dreptu Irina, — apróba o fetitia, care numai acú se apucase féta fetióra, — câ-ci precum se díce din hore:

Nu-i frumosu, care-i frumosu,
Ci-i frumosu, care-i dracosu!...

— E dreptu! apróba tóte.

Si éta se constată, câ pecurariulu Petrea e celu mai frumosu fetioru in satu.

— Apoi sciti pe cine iubesc Petrea? — le intréba Irin'a, cu unu tonu si mai redicatu, din care a potutu intielege. câ ea scie.

— Pe nime, — respunde fetiti'a cea mica, Aniti'a, — elu umbla cu oile pe déluri si numai dominec'a si 'n serbatori vine 'n satu, candu apoi pe tóte fetele ne jóca pe rendu; nu primesce nimicu, nici de la un'a; m'a nici péna nu-si pune in palaría; se vede dara, câ nu are dragutia.

— Asié e! — aprobéza si celelalte.

Apoi care de care spunea, câ si pe ea a jocat'o Petrea, si se jorau, câ nu are dragutia.

— Apoi dara sê sciti, — li spune Irin'a — câ Petrea iubesc pe Veronic'a lui Georgie, a bocotanului.

Tóte s'au miratu de acést'a noutate, in a careia veritate se dubitau.

— O póte rubí, — respunde un'a — dar scíu, câ Georgie bocotanulu nu-si va dá fét'a dupa elu, câ-ci e seracu, nu are decátu numai câte-va oi.

— Nu dieu acel'a, — continuá Aniti'a — câ multi petítori a avutu si nici dupa unulu nu voiesce sê o deie; va maritá-o dupa unu carturariu, va face-o dómna, i-a dá zestre câtu de multa, câ are de unde. Pe cum am intielesu de la bab'a Chib'a, ea s'a maritá dupa unu clericu, s'a face preotésa, si va traí apoi totu cu prescura.

— Ba nu va fi din biét'a Veronica pana-i lumca preotésa, — o intrerumpe Irin'a, si nici

dupa altulu nu se va maritá, câ-ci precum mi-a spusu Gur'a Satului, umbla la ea marti-sér'a.

La acéstu din urma cuventu fetele au tresaritu, unele si-au facutu cruce dîcandu:

— Dómne pazesce-me de necuratulu!

— Apoi sê sciti si aceea, — continuà Irin'a — câ fét'a la care umbla marti-sér'a, nu se póte maritá, câ déca scíe de acést'a necuratulu, atât'a o dragostesce, pana ce-i suge sufletulu din ea si o omóra....

— Serman'a Veronica!

— A pusu-o pecatele ei, de a torsu intr'o marti séra, si de atunci nu are o dî buna; mai in tóta nóptea merge la ea marti-sér'a séu Martiôlea, si atât'a o dragostesce, pana ce o mai omóra, nu vedeti câ-i galbena ca cér'a, serman'a, e subtîre si slaba, de o mai sufla ventulu; — sê te ferésca Domnedieu de sórtea ei! — finesce Irin'a cu unu tonu compatimitoriu.

— Dómne mantuesce-o! — adaugu tóte noutatea acést'a misteriósá le-a inspaimantatu, n'a mai avutu placere de cantatu si le sumitu, si-a luatu fia-care olulu, si dîcendu zatra celelalte:

— Nópte usióra!

S'a dusu a casa; ocupandu-se in cugete de sórtea Veroniceii, si facêndu-si cruce, candu cugetá la marti-sér'a.

Numai voiós'a Aniti'a mergea necugetandu la lucruri superstitiósé, cantandu o doina:

Frunda verde de aluna,
Me dusei sér'a pe luna,
Ca sê-mi cautu o floricea,
Care-i pe anim'a mea;
Dar gasí o floricea,
Care anim'a mi-o strica.

(Va urmá.)

Alesandru Onaciu.

Ioana Darc. *)

(Notitie istorice.)

Viéti'a ómeniloru mari este atragátoria si instructiva mai multu ca ori ce altu studiu; si este interesanta mai alesu atunci, candu ei au avutu o influentia nemidilocita, au jocalu o

*) Déca cutezámu a ne atinge de unu asemenea subiectu istoricu, tratatú de ómeni ca Michelet, ca germanulu Goerres, care a cercetatú mai in tóte bibliotecele din Europ'a dupa documinte relative, s. a. voimu numai a impartesi onorabileloru cetitórie ale „Familiei“ nescari modeste insemnári, ce ni-am facutu cetindu acésta istoria. M. S.

rola pe teatrulu istoriei. Este unu temeiu mai profundu decátu o simpla curiositate in dîrîti'a si multiumirea ce avemu de a sci in ce impregiurâri, cum au traitu ei, si de a cunósce cele mai mici detaiuri din viéti'a loru. Nu este numai o sciintia sterila ce castigámu, nu numai devenimu mai inteligenti aflandu ce au cugetatu, ce au facutu ei, si cum au purcesu la realisarea scopului loru; dar am dîce, câ este ceva divinú in suvenirea loru, care trece in noi insine, ne incuragéza, ne innaltia si ne face mai buni; descépta in noi jdeile mari si simtiemintele nobile de cari au fostu însufflati dinsii.

Viéti'a celebrei eroine, cunoscute sub numele de *Vergur'a de Orleanu*, care, impreuna cu analele revolutiunii francese, forméza cele mai frumósé pagine din istori'a Franciei, are unu interesu particulariu atátu pentru istoricu si filosofu, câtu si pentru ori ce amicu alu libertátii si virtutii; dar ea este interesanta mai alesu pentru junime si pentru secsulu frumosu. Ea ni dá o próba escelenta de ceea ce póte si numai unu braciú fragedu de femeia, candu e sustienutu de poterea neinvinsa a iubirii, a credintiei in misiunea sa si a devotamentului.

Blandéti'a si bunatatea sa, entusiasmulu seu, eroismulu impreunatu cu santieni'a si cu fragedîmea animei; unu devotamentu nemarginitu pentru tíór'a sa; simplitatea si nevinovatí'a sa, geniulu seu admirabilu, si chiar ignorantí'a sa in tóte lucrurile pentru cari nu erá inspirata; portarea si faptele sale; judecat'a ei sanetósá, cu care puneá in confusiune pe fariseii si doctorii eclesiastici, ce o esaminau; cuvintele si responsurile sale la întrebâri loru, cari aru face onóre ori carui cugetatoriu luminatu din dîlele nóstre; martiriulu seu; influenti'a salutaria si decisiva ce avú ea a supra destineloru Franciei: totulu descépta simpatí'a si admiratiunea in istori'a acestei umile copile, care este onórea secsului seu, mantuitóri'a Franciei si glori'a ei nematiculata.

Ea este unu idealu. Viéti'a sa este o legenda curata, o poesía santa si sublîma de la inceputu si pana in fine. Simtiemintulu care a predomnit'o inse erá compatimirea ce avea pentru sórtea si suferintiele poporului francesu, o iubire profunda pentru patri'a sa, pe care ea o numiá „imperatí'a lui Domnedieu“, (royaume de Dieu, le saint royaume de France).

Santa inspiratiune, care impreuna in aceea-si idea, in aceea-si iubire, in aceea-si adoratiune, patri'a, natiunalitatea si Domnedieirea. Si óre patriotazamulu ar poté triumfá alt-feliu?

Iubirea, acésta flacara divina a sufletului, este esnti'a naturei umane. Intelligenti'a, de ar poté está fara dins'a, n'ar fi decátu o unélta in marile reului si destructiunii, cu atátu mai pericuósa, cu cátu ar fi mai desvoltata. „De asiu avé tóta sciinti'a filosofiei, dîce unu parinte alu bisericiei, si de asiu vorbí tóte limbele pamentului, déca n'asiu avé amorulu, eu n'asiu fi mai multu decátu aram'a sunatória.“

Amorulu de patria este mai mare si mai nobilu decátu tóte celelalte, pentru câ elu le imbratísieza pe tóte. Amorulu familiei; alu unui tata; alu unei mame, alu unei socie, cari impreuna sunt divinitatea familiei si a caminului; amorulu de frati, amici, consangeni; amorulu de fii, cari sunt speranti'a si cea mai dulce bucuria a vietii parintiloru; amorulu pentru mosi'a si averea nóstra, cari consantíte prin cultulu munciei, prin comunicarea sudoriloru nóstre de tóte dílele, facu o parte nedespartita a personalitatii nóstre; amorulu pentru ~~amici, familie, campiele, clim'a si~~ ~~amici, familie~~ nóstre, in care pare câ plutesce ~~ce-vá~~ atátu de intimu si indoiosiatoriu pentru noi; amorulu aceloru locuri unde repausa osemintele stramosiloru, unde s'a stracuratu copilarf'a nóstra cu tóte visurile si placerile ei nevinovate, cari sê fia teatrulu activitatii si lupteloru etátii nóstre ~~virile si~~ ~~adapostulu~~ mangaiosulu alu betranetiloru, unde avemu a traí si a morí; amorulu si simpatf'a a milióne de individi, cari credu, suferu si spera ca noi, cari au acele-si moravuri, cugetâri si simtieminte; interesulu si simpatf'a pentru sórtea, trecutul si suvenirile de gloria séu de dorere ale natiunii nóstre, sperantiele in viitoriulu ei si devotamentulu pentru onórea, mantuirea si fericirea sa; amorulu pentru limb'a, neatêrnarea si unitatea natiunala: tóte áceste mfi de legaminte, de impregiurâri si de obiecte scumpe ale afectiunii nóstre, in cari sunt óre-cum intrupate cugetârile, simtiemintele, eu-lu nostru, cari facu o parte din noi in-si-ne si ale caroru destine sunt destinele nóstre, — simtiementulu care le imbratísieza pe tóte áceste: este iubirea de patria, celu mai puternicu din tóte simtiemintele animei omenesci.

Sê ne padîmu de a-lu isolá de simtiementulu religiosu, care singuru i póte dá santieni'a sa si acea potere ce se póte numí cu dreptu cuventu potere divina. Patriotismulu asié intiesu produce uneori fapte si evenimente, ce paru mai pe susu de legile naturei.

S'ar paré descuragiatória acea impregiurare, câ patriotismulu de multe-ori nu-si ajunge

scopulu, si remane fara efectu in curentulu evenimentelor. Nu este, va intrebá cine-va, pentru cá se afla in viétia si in istória unu elementu neimpacatu, strainu nóue, elementulu fatalitatii, inaintea careia vointi'a umana pré adeseori cade invinsa?

Sunt in adevèru ómeni, cari dorescu a face bine, au bunavointi'a pentru câ trebue sê fia cine-va denaturatu ca sê-si urésca tíer'a sa; dar in fati'a reului se demoraliséza, candu vedu periclulu si dificultátile, pierdu speranti'a de a reusí, si cu dins'a pierdu tóta poterea morala, tóta energí'a si activitatea. Dar patriotismulu adevèratu care resiste, care are credínti'a in sine si in dreptatea causei sale, nu este nefructuosu. Resolutiunea statornica de a implini mandatele consciintiei, si sacrificiele aduse unei cause bune si drepte, au avutu totu-de-una urmâri binecuventate. Pentru câ a ne indof de triumfulu dreptatii in contra injustitiei, a libertatii in contra minciunei, a ne indof de poterea binelui a supra reului, este a ne indof de influinti'a luminei a supra intunerecului, a ne indof de sórele ce stralucesce de a supra nóstra.

Istori'a eroinei de care ne intretienemu, infacisíeza unu raru esemplu de acestu adevèru.

Candu nenorocirea vre-unei tieri, séu vre-unu evenimentu insemnatu descépta si innaltia patriotismulu pana la entusiasmu, femeile lusiimtiescu mai multu decátu barbatii; pentru câ ele sunt mai milóse si mai iubitórie. Se dîce, câ Galii si Germanii atribuiâu femeii cu unu simtiu mai multu decátu celoru-lalti ómeni, *simtiulu divinu*. Si in adevèru, déca prin tari'a corpului si a cugetârii sunt inferióre barbatoru, ele sunt superióre loru prin facultátile sufletului. Organizatiuni mai delicate si mai nervóse, ele au mai multa viétia, au unu simtiementu mai profundu si o imaginatiune mai via. De unde vine, câ ele sunt mai capabile de a se devotá si de a se entusiasamá; pentru câ devotamentulu vine din anima. din mil'a pentru suferintiele aceloru ce iubimu, si entusiasmulu vine din imaginatiune: insusíri doreróse, inse sublime, cari le facu mai eroice chiar si decátu eroii, si cari le inaltia une-ori pana la miraculu.

Mai tóte natiunile au avutu femei mari; ele aparu mai alesu atunci candu desastrulu este mai mare, si situatiunea mai desperata.

(Va urmá.)

M. Strajanu.

S A E O N U

Conversare cu cetitóriele.

— Turinu 1 ianuarium. —

(Duelulu franceso-prusianu. — Sórtea ostasiloru francesi cadiuti in captivitate. — Roma. — Unu june romanu aplaudatu pe scen'a italiana. — Principele chinesisu Rajaram. — Intunecimea solara. — Urári si felicitatiuni.)

Teribilulu duelu între sclavii modernului Attila si între Franci'a se continua cu tóta furi'a ce nasce din beti'a invingerii de o parte, si din amorulu patriei de alta parte.

Prusi'a, care respira atmosfer'a evului mediu, tientesce la nimicirea acelei natiuni, care a combatutu totu-de-una pentru salutea si viitoriulu socialu si politicu alu Europei. Franci'a venduta la Sedan si Metiu se reculege. Stranepotii gigantiloru din 1789 se ridica, si din piepturile loru erupe numai unu strigatu: „Mórte invasoriloru!”

Una parte din fiii acestei nobile si nefericite natiuni sorori suspina in captivitatea prusiana. Inchisi in fortaretiile Germaniei nordice, reu nutriti, si imbracati de véra, suferu tóta rigórea unei ierne aspre.

Detori'a nóstra ca ómeni, si mai alesu ca Romani este, sê contribuimu la alinarea suferintiloru aceloru frati nefericiti. In Italia se formara comitete, cari stringu bani si *comesie de lana* pentru prinsii francesi. Credu cá Romanii, si mai alesu damele romane voru demustrá cu asta ocaziune, cá anim'a loru palpita pentru Franci'a.

* * *

In Florenti'a se facu pregatiri pentru stramutarea capitalei in Rom'a.

Montaigne vorbindu despre Rom'a díse: „Rom'a moderna nu e cadavrulu Romei antice, ci mormentulu aceleia.”

Rom'a adi e numai unu nume. Trebuie desgropata, recreata. Trebuie cultivata anim'a si mintea poporului italianu. Acestu poporu posedea calitáti emininti, dar lenea si ignorantia, tirania si jesuitismulu l'au co-ruptu.

Garibaldi a cunoscutu bine Rom'a candu a dísu, cá ruinele ei posedu atát'a víctia încátu potu regenerá o lume intréga.

* * *

Am fostu ferice a vedé pe unu june romanu aplaudatu pe scen'a din Turinu. Am simftú o dupla bucuria ca romanu, si ca amicu alu junelui G. Brateanu, vedíendu succesulu ce a obtienutu la teatrulu Vittorio Emanuele de aici.

Brateanu este unu june simpaticu si de talentu. In curandu se va rentórcé la Milanu ca sê-si continue studiulu, si numai în anulu viitoriu va rein-patriá.

Pasiunatu pentru arte, o iubescé cu frenesi'a unui amante. Elu se va rentórcé in patria, fara a avé mari ilusiuni in viitoriu, bine sciíndu cá adi in Roman'a totu ce e romanescu e ultragiatu, ori ce talentu este despretiuitu, déca nu persecutatu.

* * *

Nu de multu sosi in Florenti'a principele Rajaram.

Nascutu in imperiulu sórelui, in midiloculu profumuriloru tropiloru, unde totulu e mare si majestosu; abié stabilitu in cetatea floriloru fu atacatu de nostalgia (dorérea produsa de dorulu patriei). In scurtu morí.

Capulu suitei voi sê ridice unu rogu in cetate ca sê arda corpulu mortului. Primariulu refusá. Intreveníndu consulatulu englesu li s'a permisú indianiloru ca sê-lu arda afara de cetate. Nóptea la dóue óre corpulu fu pusu in omnibus si straportatu in loculu unde riulu Mugnone se vérsa in Arno. Rogulu avea lungimea de doi metri si largimea de unu metru. Mortulu erá imbracatu ca chinesisu si acoperitu cu auru, perle, pietre pretióse si cu decoratiuni. Ceremoni'a funebra fu esecutata de catra 16 indiani, cari încangiurandu rogu, se rogau, plangeau, tîpau, tornau balsame si profume pe mortu; i pusera cáti-va bani in gura, pe stómacu, in mani si pe picióre. Finíndu rogatiunile lu-acoperira cu metasa rosia, apoi cu unu stratu de lemne resinóse. Dupa acésta apríndu rogu, care preste pucinu fu redusu in cenusia.

Dupa dóue díle chinesisii se imbarcara pentru Chi-n'a, ducéndu cu sine o urna cu cenusi'a mortului, omnibusulu, patulu, scaunele si més'a din cas'a unde a locuitu.

Chinesisii voira sê duca si pe garsonulu ce a servitu pe principe; dar la întrevenirea primariului acest'a scapá.

* * *

In 22 l. c. avú locu o eclipsa solara. Adi scímu cu totii caus'a acestui fenomenu. Cei vechi credeau, cá intunecimea lunei depinde de la visitele ce le faceá Diana din candu in candu amantelui seu Eudimiane in muntii Cariei. Altii díceau, cá magele din Tesalia au puterea de a atrage la sine lun'a prin midiloculu unorú descantéce. Messicianii considerau sórele si lun'a ca pe nisce miri, si candu lun'a se intunecá, credeau cá acésta provine din cauza cá barbatu-seu a batut'o. Indianii credeau, cá unu demonu si-arunca unghiele a supra sórelui si-lu intuneca.

Laponezii sustienú, cá sórele se intuneca din cauza cá unu demonu voescé sê-lu mance.

Persianii dícu, cá Ddieu tiene închisú sórele in unu tubu de sticla, si candu voescé sê pedepsésca pe ómeni tramite pe Gabrielu ca sê astupe tubulu.

* * *

Fiíndu cá se apropia diu'a de apulu nou, profitu de ocaziune spre a face amabileloru cetitórié ale „Familiei“ sincerele mele urári si felicitatiuni. Anu nea fericitu!

Abonanti multi, amice redactoru!

I. C. Dragescu.

Curierul modei.

— Pest'a 13 ianuarie. —

Luptele înflorâtoare între cele două națiuni mari, au produs o turburare ne mai auzită și în imperiul modei. Carnavalul a sosit, și Parisul e încungiuratu de barbari! Cum sê potemu scî noi acuma, câte încrețituri și alte decorațiuni, avem sê punemu pe toaletele noastre de balu, și în ce lungime sê croim slepurile noastre?

Ce e dreptu, Eugeni'a petrece afara de murii Parisului, dar nu credemu ca dins'a sê aiba poft'a a ni prescrie mod'a pentru sezonul presinte. Ea, în timpul presinte creița mod'a numai pentru sine, și acêșta e... doliulu.

Tronul reginei modei e vacantu. Nu se scie cine lu-va ocupâ. Déca șgomotulu batalieloru va încetâ, déca tunurile ucigâtoare nu voru mai bubuf, și se va face linisce de nou, atunci de siguru se va ivi unde-va și o „mana îndreptâtoare“ care va apucâ guvernulu în lumea modei. Dar pana atunci ce sê facemu? ne întrebati dvôstre.

Éta respunsulu nostru! În ultimele dñle ale încungiurârii Parisului, mai multi modisti de renume din Paris se mutara la Brusel'a. De acolo vomu capetâ darea de ocâmdata împârtesirile noastre.

Pentru jocâtorie se recomanda mai alesu tarlatanulu. Cód'a (slepulu) se croesce multu mai scurta decâtu în anulu trecut; dar decorațiunea ei, — déca aceea ar fi posibila — e dóra și mai pompósa. Spre acestu scopu se întrebuinteaza flori, atlasu, catifea la olalta, și deosebitu. Tunicelê se facu lunge, dar apoi tragandu-le în susu, devinu mai scurte. Toaletele de de balu mai splendide se facu din ilusion, cu subvestminte de metasa, și cu decorațiuni de flori. Câte-o toaleta ni represinta o gradina de flori.

Femeile mai tinere pórtâ vestminte de faille séu velontine, decorate cu dint le. Vestmintele de metasa grea și acuma se facu cu códe lungi.

Sê vorbimu ceva despre toaletele de balu!

Dilele trecute, într'unu salonu de moda, vediu-ramu trei toalete de balu, cari ni-atrasera atentiunea.

Prim'a toaleta erâ gatita din tarlatan albu, partea ei interióra erâ nodata în plissé-le și de desubtu infrumsetiata cu o girlanda de plissé-le. Tunic'a asemene constrinsa cu plissé-le, dinainte deschisa. Spacelulu taiatu, asemene decoratu cu încrețituri de plissé-le, asemene și manecile scurte. A supra încrețituriloru se punu nescé flori de campu, asemene și pe sucna, tunica și spacelu.

Ni-au placutu multu o toaleta galbena cu slepu de metasa, facuta pentr'o dama tinera. Partea inferióra erâ neteda, dar acoperita cu o tunica de dintele albe, mai atâtu de lunga, — a supra acesteia era se estindea o alta tunica mica, decorata cu metasa galbena. Spacelulu de metasa galbena și manecile scurte erau infrumsetiate cu dintele late.

A trei'a toaleta erâ ordinata pentr'o copila tinera, și gatita din tarlatan de colórea rosei, cu códa scurta, de desubtu cu o multime de încrețituri, și în fia-care crețea câte-unu buchetu de flori. Asemene decoratu și spacelulu, manecile și tunic'a.

Vestmintele de tarlatanu constâ de la 25 fl. în susu, era cele de metasa de la 90 fl. pana la 200 fl. Bagatelul!

CE E NOU?

** (Numerulu primu în anulu acêșta) alu fói noastre ni indica mai nainte de tóte placut'a detorintia de a salutâ pe onorab. nostru publicu cetitoriu, dorindu-i fericire în anulu, care incepe acuma! Cu placere observâmu, câ publiculu care ne-a onoratu în anulu decursu cu concursulu seu materialu, nu numai s'a adunatu de nou în giurulu modestulu nostru stindardu, dar inca s'a și înmultitu. Din acêșta vedemu, câ debilele noastre nisuintie n'au remasu fara resultatu; publiculu romanu a salutatu cu caldura intentiunile noastre. Imbarbatati de: cêșta espresiune a încuragiârii generale, noi vomu continuâ cu poteri renoite desvoltarea programulu nostru; nu vomu crutiâ nici spese, nici ostenele, pentru ca nu numai sê potemu tiené în continuu fói'a acêșta la înaltímea literaturêi noastre, dar sê contribuim și noi la înaintarea și desvoltarea ei. Rógâmu pe toti amatorii beletristicii romane a veni în ajutoriulu nostru, câ-ci scopulu la care tindemu e generalu. Cu câtu fói'a acêșta va avé mai multi partinitori, cu atâta vomu poté concurge mai usioru la înflorirea beletristicii noastre, cu atâta fói'a acêșta va fi mai interesanta! Fia ca anulu 1871 sê fia de bunu auguru pentru literatur'a romana!

** (Manuscriptele lui Sincat și Clainu.) În ultim'a siedint'a a comitetulu Asociațiunii transilvane s'a ivitu și cestiunea tiparirii manuscriptelor lui Sincat și Clainu. Secretariulu II, pe bazea anteactelor, aretâ câ consistoriulu oradanu inca în 1869 s'a declarat, câ va tramite manuscriptele din cestiune la Blasiu. Inse manuscriptele totu nu s'a tramisu. Comitetulu a decisu a se rogâ parintele metropolitu Vancia, pentru a dá desluciri în privint'a acêșta.

△ (Societate de lectura în Romani'a.) Junimea studióra de la institutulu de agri- și silvicultura la Ferestreu (Bucuresci) a formatu inca la 1869 o societate de lectura. Scopulu societâții este fondarea unei biblioteci, desvoltarea cunoscintieloru agricole, prin tienerea de siedintie septemanale. Bibliotec'a constâ în presinte din 559 volume și cass'a din 98 l. n. și 56 bani. Societatea mai are o fôia septemanala, în care se introduce operatele membriloru. Membrii societâții serbarea diu'a infintiiârii ei în 12 decemvre st. v. 1870. Solenitatea se incepu la 6 óre p. m. care se deschide de v.-presiedintele Zacharie Moldovanu, în presint'a dlu prof. și secret. I. Wechselberger, locu-tienetoriulu dlui presiedinte P. St Aurelianu. Dupa deschidere urmâ: 1. Corulu vocalu, intonandu încantatoriulu imnu natiunalu: „Dati lumina!“; 2. V. Nichiti ocupâ locul și tienú o cuventare cu privire la aniversare; 3. Ioane Chiaja declamâ o poesia „Corneli'a mam'a Grachiloru“, de C. Aricescu; 4. I. P. Tertescu ocupâ locul dandu lecturâ disertatiunii sale istorico-natiunale „2 jun 1777“; 5. Corulu vocalu intonâ cantulu natiunalu: „Pe camp'la Turdei“; 6. S. Aricsianu citi disertatiunea sa „Scóla și societatea în genere și în specie societatea noastră“; 7. I. Ivascu declamâ satir'a „Poetii“ de Eliade; 8. P. Grigorescu tienú unu discursu cu motto: „Romani din patru unghiuri, uniti-ve în cugetu, uniti-ve în simțiri!“ (Muresianu,) desvoltandu principiulu unitii; 9. Corulu vocalu intonâ famosulu marsiu „Audi buciunulu cum suna.“ Z. Moldovanu v.-presiedinte, ca comitetoriulu societâții rostí dupa aceste cuventulu de închidere, prin care multimul publiculu, și învitat' membrii a lucrâ cu zelul și seriozitate și pe viitoriu. Tóte aceste fâcțiuni

rupte și salutate cu cele mai caldurese aplauze din partea publicului. Festivitatea se fini la 8 1/2 ore.

*** (Serbare.) Junimea academica romana din Viena a serbatu ajunul anului nou 1871 la 7 ore ser'a în otelul „Victoria“, Wieden, strad'a favoritiloru.

† (Necrologu.) Nestorul bisericeii gr. c. romane, prepositulu din Blasiu Basiliu Ratiu, (a carui portretu s'a publicatu în nr. 1. 1867 alu foii nostre) nu mai existe! Èta necrologulu transmisu de capitululu metropolitanu: Din partea capitulului metropolitanu cu cea mai adunca dorere se face cunoscutu, cumcã prã onoratulu și prã maritulu prepositu alu acestui capitulu *Basiliu Ratiu de Nogilacu*, candu preste pucinu erã sã implinãscã alu optu-dieci și sãptelea anu alu vietiei sale, și alu patru-dieci și cincilea alu intrãrii sale în sinulu corului capitulariu, în 12 a lunei curgãtorie diminãti'a între 5 și 6 ore și-a datu sufletulu în man'a Creatoriului seu. — Actulu bisericescu alu functiuniloru funebrele se va tienã, în catedrala în 14 a curintei dupã amãdi la 1/2 pre ore — la care sunt invitati a participã toti aceia, cari sciù pretiuf meritele unui barbatu mare eclesiasticu, care în totu decursulu vietiei sale a zelatu pentru înflorirea s. biserice, a patriei și a scumpei sale natiumi. Datu în Blasiu la 12 dec. 1870. Capitulu metropolitan. gr. cat. Sã-i dãm cu totii: Fia-i tierin'a usiõra!

Literatura și arte.

*** (La Iasi) a aparutu o fõia nõua, intitulata: „Amiculu Progresului“, și promite a esã în fia-care òmineca. Acãsta foia va tratã, și mai cu deosebire, va reproduce din limb'a franceza ori ce materie scientifique și literarie.

*** (De la societatea academica.) Peste pucine dõle va esã de sub tipariu volumulu III alu analeloru Societãtii academice romane, publicandu discursurile òloru Sionu, Urechia, Baritiu etc.

*** (La Ploiesti) asãdãre a aparutu dõlele treute o fõia nõua. Noi n'amã vedãtu-o inca. Precum vetimu, titlulu acestei foi e „Prahov'a.“

Din strainetate.

= (Franci'a inca nu e perduta!) Chancy grabesce cu atãt'a potere catra Paris, încãtu, dõca si noroculu i va favorã, sõrtea francesiloru se va 'ntõrce spre bine. În resaritu francesii staruiescu într'aceea sã taie cuatirulu generalu prusianu de Germani'a. În nordu, precum se dovedesce, Manteuffel fu batutu, (dupã unu telegramu elu a perdutu patru miã de õmeni). Elu si Fr. Carolu au cerutu ajutoriu urginte, înse din Versailles li-s'a respunsu cã: „e imposibilu.“ Acum tõte depindu de la Paris. Victoru Hugo scrie din Paris femeii sale, cã Parisulu stã tare bine. De si locuitorii acolo se nutrescu cu carne de calu și siõreci, ei totu-si s: põrta eroicesce și nu despera.

= (O scena frãpãntã în cuatirulu generalu prusescu.) Epistole din Dresd'a înscãntãtã, cã clironomulu sasescu, indignatu, cã totu numai sasii se espunu la locuirile cele mai periculõse și cã facia cu ei prusii se põrta cu o neîncredere visibila și vatemãtõria, — si-aruncã cu mania sabi'a sa la peciõrele regelui Wilhelm carele anoi lu-declarã prinsonieriu. Regele sa-

sescu Ioanu, grabi în urm'a acãsta la Versailles, ca sã intrevãnu în interesulu fiului seu. Atãt'a e constatatu, cã regele absentãza de vre-o cãte-va dõle din Dresd'a, și cã la anulu nou la dinsulu nu s'a facutu vedute.

= (Scirile de eri si adi) de pe campulu resbelului ni-anuncia, cã Burbaki cu armat'a sa se apropia de Nancy, și cã tragatorii liberi din Langres au derinatutõte telegrafele și cãile ferate. — Chiar din telepramele germane din Versailles, cetimu cã Chancy, a eluptatu prin întrepãsirea generalului Jouffroy o învingerõ completa, causandu nemtiloru perderi enorme și facõdu o multime de prinsonieri. — Armat'a de nordu a lui Faidherbe a capetatu intariri mari. — Foile belgiane scriu, cã Parisulu pana în dõue-trei luni la nici unu casu nu va capitulã.

= (Curiositate rusãca.) Rusii au asiediatu sînele de la cãile lor ferate în distantia mai mare un'a de alt'a, decãtu cum sunt la celelalte cãile ferate europene. Scopulu lor e acel'a, ca vagõnelu altoru state sã nu põta comunicã pe cãile lor ferate. Înse ei voiescu, ca vagõnelu lor sã umble și pe cãile ferate straine, și põtru acãst'a vagõnelu lor sunt astfelu formate, încãtu prin nesce masinãrie se potu stringe rõtele mai la olalta.

= (Vioiciunea parisieniloru) nici sub împregiurãrile critice de adi nu a scãdiutu. „Carnea ast'a de calu e cam nõgra!“ dõse într'o ospetãria unu copilu catra tata-lu seu. „Nu e mirare, respunde acãst'a rãdãndu, animalulu, din care e pregãtita mancãrea, a fostu proprietatea societãtii pentru pompe funebre.“ — Unu june, care erã recunoscutu de fõrte tacutu, de-una-di vorbãse de totu multu într'o societate. Întrebandu-lu amicii despre schimbãrea rapede a naturei lui, elu respunde: „Nu ve mirati, adi am mancatu papagalulu meu.“

Δ (Bourbachi a batutu pe prusienii.) Diuariulu vienesu „Tagespresse“, comunica urmãtorulu telegramu din Chateau-Bournel, datatu din 9 ian.: „În butulu toturoru încordãriloru estraordinarie ale prusiloru, aপরãrea loru la Viellersexel (langa fluviulu Oignon), chiai'a pusetiuniloru loru, n'a succesu nici decãtu; cele mai multe locuri fure ocupate de francesi cu bajonet'a. — Acãsta lupta crãncena durã tõta diu'a; învingerea francesiloru estã splendidã.“ Cu privire la scirea de mai susu a diuariului „Tagespresse“, cetimu urmãtorulu telegramu din Bordeaux, datatu din 9 ian.: Scirile din Rougemont, sosite în 9 l. c. de la armat'a de ostu, comunica: Astã-di avũ locu o lupta mare, carea durã pana la 7 ore ser'a; întunereculu noptii ne impedeca a apretã importantã învingerii; comandantele supremu petrece preste nõpte în centrulu campulu de lupta. Tõte pusetiunile însãrate în proclamãtõnea de ieri fure astã-di sãra ocupate de armat'a nõstra; chiai'a pusetiuniloru, Villessexel (langa fluviulu Oignon), fu ocupata între eschiamatiuni de: sã trãiesca republic'a!

= (Generalulu Blumenthal) e unulu dintre cei mai buni ostasi prusesci de acum. În dõlele mai d'aprõpe erã sã-lu inpusce o sentinela din giurulu Versailles-ului. Anume într'o sãra facũ revista a supra pazitoriloru, candu d'odata lu-opri unulu întrebandulu, care e „parol'a?“ Generalulu în confusiunea sa a uitãto. „Lasãme numai, voinice, dõra vedi cã eu sum oficiõru!“ Sentinel'a înse nu se îndestulã cu acãst'a, ci i dõse: „Dõca nu-mi spui parol'a, eu te inpuscu!“ „Dar uita-te

la spalet'a si la decoratiunea mea!" Dar tóte aceste fure inesar. Vigilulu urgea dupa parola si-si indreptá pusc'a a supra generalului ca sê o descarce, ce siguru se si intemplá de nu s'ar fi apropiatu inca destulu de timpuriu doi oficieri, cari sê-i revóce in memoria parol'a in diu'a aceea.

= (*Francesii sunt fôrte maniosi*) a supra eximpe- ratului Napoleonu, pentru cá acest'a a vendutu Italiei gradinile Tarnese cu 650,000 de lire, pe care le-au cumperutu in 1860 cu 250,000 de lire de la regele neapolitanu. Prin vinderea acest'a, padfitorii multi a gradineloru, cari erau toti betrani militari francesi devenira intr'o stare trista, fara medilóce de traitu, cersitori.

= (*Recomandamu si noi...*) In dílele trecute siedeau in Londr'a mai multi negutiatori mari la olalta si vorbiau despre sórtea nefericita a unui consotiu a loru, care chiar bancrotase. Cátu lu-compatimescu pe bietulu omu! díse unulu. — Cátu e de compatimitu si placut'a lui socia! díse altulu. — Dar mai multu sunt de compatimitu sermanii lui copiii nevinovati! observá alu treilea. — Unulu dintre ei, celu mai betranu, care ascultase pana aci tóte aceste, díse in urma: Amiciloru, me bucuru cá compatimiti atátu de profundu pe nenocitulu nostru amicu. Dar sê-lu si ajutáscu! Eu lu-compatimescu pana in o mia de pundi de sterlingi, — cu cátu lu-compatimiti si voi? — Resultatulu a fostu acel'a, cá delocu se aduná o suma de bani, atátu de considerabila, încátu bancrotatulu omu éra si-potú iucepe negutiatori'a sa. — Recomandámu si noi onor. publicu romanu, sê se insufletiesca de esemplulu acest'a, si sê cugete, cá-ci e inca anulu nou, cá diuaristica romana e mai ca si acestu anglesu bancrotatu, nefindu spriginita cu destula caldura, — si in locu de a-o lasá in starea acest'a de compatimitu, sê grabesca cáti mai multi cu epistolele de prenumeratiune ca astfeliu diurnalele nóstre, tóte, sê se póta sustiené.

Felurite.

= (*Napoleon in Wilhelmshöhe.*) Dupa capitula- rea de la Sedan, precum scimu, pré norocosulu rege prusescu tramise pe captivulu imperatu alu francesi- loru in frumosulu castelu de la Wilhelmshöhe. La inceputu, asta véra, imperatulu se parea a se aflá bine in prinsórea acésta pompósa; dóra pentru cá si unchiulu seu regele Jeromu petrecú unu timpu indelungatu totu in acestu castelu, si insu-si eximpe ratulu mai fusese aci odata in copilar'a sa. Afara de aceste lu-delectau multu si regiunilo romantice din giurulu castelului, si mai in fia-care dí facea escursiuni cu trasurele elegante, cari i se pusera la dispusetiune din Berlin. Dar impe- ratulu se preamblá mai cu placere pedestru, in socótu de unulu séu mai multi din personalulu seu de curte. O asemenea preambulare ni infaciasieza si ilustratiunea din nrulu presinte. Eximpe ratulu se radiema de bra- ciulu generalului Castelnau, care lu-insociesce totu-de- una; langa dinsulu merge mediculu seu si magistrulu de staule. Dintre cei optu-spre-diece adiutanti ai lui, numai patru insi i-au remasu fideli: unulu amintitulu Castelnau, apoi generalulu Pajol, principele de Mos- cov'a Ney Edgar si generalulu Vaubert de Genlis. Vié- ti'a lui Napoleonu in Wilhelmshöhe e o continuare ace- leia din Tuilerie; toti paragrafiu etichetei imperatesci si tóte solemnitétile se tienu si aci totu asié de strictu.

Napoleonu e acum de 63 de ani. Elu primesce in con- tinuu vediute. Pe neaseptate lu-suprinse odata si so- ci'a sa, inse numai pe timpu scurtu, cá-ci a dóu'a dí, ea se si departá. Mai desu lu-cercetéza principesele Hamil- ton si Murat. Evenemintele din Franci'a, firesce, lu- preocupu mai multu, si cu nestemperu ascépta telegra- mele. Candu audí, cá in patri'a lui se proclamá repu- blic'a, si-perdú liniscea indatinata si díse: „Asta-e nefericirea cea mai mare pentru Franci'a.“ Candu audí de negociatiunile lui Bazaine cu cuartirulu generalu din Versailles, elu parea fôrte desperatu. Dar candu audíse de capitularea Metzului, Napoleonu deveni ta- cutu si tristu. Acum, in timpu de érna, nu parasesce de locu castelulu si suferu tare de reuma. Precum se scrie, preste curendu i-se va stramutá locuinti'a din Wilhelmshöhe, dar unde? inca nu se scie.

= (*Sentintie rusesci despre femei.*) Déca o dama incepe a economizá cu favorurile sale, potemu scí cá si graciele ei sunt — pucine. — Chiar si femei'a cea mai intielepta va urí in fine pe acel'a, care i va laudá nu- mai intieleptiunea si nu si frumséti'a ei. — Barbatii potu fi in casatoria indiferenti; dar femeile decadu din amoru numai in ura. — Pana ce femei'a e tinera si frumósa, e inimica velului. — Femeile dorescu ca barbatii sê fia totu-de-una gradinari si cultivatori dili- genti. — Barbatii scriu despre anim'a femeii, ér femeile cetescu in anim'a barbatului. — Femeile a rare ori ni- sutescu seriosu sê castige si sê-si sustiena stim'a barba- tiloru, — dar cu atát'a mai multu céca a descoperf vre-o slabitiune a loru, ca prin acést'a sê-i constringa a implini dorintiele loru. — Sórtea au datu betrani- loru o consolare, aceea cá si copilele farmecatórie sunt — muritórie. — Femei'a e miere, care próspeta e dulce, cu timpulu inse capeta ceva gustu — acru.

= (*Pretensiunea morindei.*) Rabec'a Felix, sor'a renumitei Rachel, érá abié de 20 de ani si patimia fôrte de dorere de peptu. Rachel alergá la Paris au- dindu cá morbulu sororei sale devine totu mai pericu- losu. Intr'o dí mediculu i prescrie o medicina pré amara, pe care dins'a nu o voiá sê o beie. „Bé-o, i díse soru-sa, cá-ci ti-voiu dá lantiulu de auru care ti-place atátu de multu, scí tu?“ „Sciu eu, respunse Rabec'a, tu nu mi-lu vei dá!“ „Ba ti-lu dau! dieu ti-lu dau, si inca si medal'i'a de la elu!“ „Indesiertu promiti, cá-ci nu mi-lu dai.“ „Ti-juru!“ „Bine, díse murind'a dá-mi dara scrisóre cá mi-lu vei dá!“

= (*Conversare prin ventariu (fecher).*) Din intem- plare déca tóte spaniálele si-arú perde graiulu, ele totusi nu arú fi impedeate in esprimarea cugeteloru si simtieminteloru sale. Inca din copilaria sunt dinsele dedate cu unu deosebitu modu de vorbire. Intielegemu aci vorbirea prin ventariu. Ori-care copila, deja in alu 3-le anu, trebue sê aiba unu ventariu. In etatea acésta inse, ventariulu e pentru dins'a inca numai unu obiectu de jocaría, lu-invérte, lu-trentesca, lu-rupe si se culca cu elu. Crescându inse mare, copil'a incepe a invetiá, din instinctu natiunalu nascutu cu dins'a, diferite mis- cári, portári, deschideri si inchideri ale ventariului, cari tóte au intielesuri proprie si astfeliu póte sê es- prime aceluia cui i vré, tóte simtiemintele animei si chiar si pasiunile cele mai secrete, — póte prin vorbirea acésta muta a indulei anime, a le radfca la fericirea suprema séu a le impinge in abisulu desperárii. Ven- tariulu e pentru o spaniála unu obiectu neincungiu- ratu si farmeculu care lu-produce cu elu, e neimi- tabilu.

Glume si nu pré.

— Mei frate, in diu'a de anulu nou, haid' sê-ti spunu o descoperire facuta de mine!

— S'audîmu!

— Am descoperitu, câ temniti'a din Vatiu are si o parte buna.

— Si carea e aceea?

— Partea — esterióra.

— Ên sê-ti punu o intrebare limbistica!

— Poftimu!

— Cum se numesce „forte-pianulu“ romanesce?

— Tare-inctetu!

— Sê vorbimu acuma ce-va seriosu!

— Ça totu-de-una.

— Ên spune-mi, draga, candu mi-vei platî cei siese galbeni, cu cari mi-esti detoriu? Eu nu mai pota acceptá. Acuma e scumpete mare, si banii au pretiu duplu.

— E bine, éta dar trei galbeni!... Déca banii acuma au pretiu duplu, apoi astu-felu si acesti trei galbeni au valóre de siese galbeni.

— Ce e sarutarea?

— Unu donu ce-lu capeti si lu-perdi numai decátu.

— Mai precisu!

— O póma, ce de-odata o sémeni si culegi.

— Si mai precisu!

— Cea mai placuta intrebare, si celu mai rapede respunsu a dóue anime.

— Totu mai precisu!

— O dulcétia, ce o gusti cu lingure purpurie.

— Dar si mai precisu!

— Ce mai scfu!

— Sê ti-o spunu dara eu!... Sarutarea e unu respunsu aprobativu la intrebarea nóstra, déca tronulu nimei este inca vacantu?

— Numai pan'atuncea asiu dorî sê traiescu, pana se mi-voiu poté plati tóte detoriele!

— Ce felu?... Tu vrei sê traiesci in vecii veci-oru!?

— Am unu secretu mare, si nu scfu cui sê-lu concredu, ca sê me usiorezu de elu, si totu-si sê nu-lu eia nime!

— Concrede-lu unui mincosu, câ-ci acél'a de si u-va descoperi, totu-si nu te va póte compromite, penru câ nimene nu-i va crede.

Unu studinte avea datin'a a scrie parintelui seu pistóle fórte lungi. Acest'a lu-facu atentu, câ póte sê crie si mai pe scurtu, esprimendu tóte acele cugete si imtieminte. Studintele se puse apoi si scrise o epistola, care nu continea altu ce-va, decátu cuventulu: *Bani*. Primindu tat'a epistol'a, se apucà si sterse cele dóue itere finale din acestu cuventu, si retramise fiului seu pistola, care acuma erá si mai scurta, câ-ci constá numai din aceste litere: *Ba*.

Gâcitura numerica

De Z. Antinescu.

6. 11. 7. 11. E metalu ce amagesce,
Tóta lumea lu-doresce,
In resbele trebuesce,
Si comerciu lu-domnesce.

10. 11. 4. 3. 11. Ca omu din anticitate
A fostu o celebritate;
Alu lui nume adi domina
Timpu din anu o luna plina.

2. 10. 7. 1. Fara elu mirés'a 'n lume
Cu nedreptu pórt' alu ei nume.

9. 8. 4. 5. 6. P'asta musa 'ncantatória
Nu-i Romanu sê n'o adóre;
Totu Romanulu sê grabésca
Templulu ei sê-lu pregatésca.

1—11. E o dómna pré stimata,
Socia, muma laudata;
Simtiulu ei e charitatea,
Crediuulu ei Romanitatea!

Deslegarea gâciturii de siacu din nr. 49.

Copila, de-asiu fi rege, asiu da tíer'a cea mare
Cu tronulu si poporulu si sceptu 'mperatescu,
Corón'a mea cea scumpa si flót'a mea, pe care
Nici marea n'o cuprinde, — pe-o dulce cautare
Din ochiulu teu cerescu!

Pogoru.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Elena Crainicu, Anastasia Orbonasiu, Verónica Pipoşiu, Ana Pîso, Maria Demianu, Elena Popoşcu, Nina Ardeleanu.

Post'a Redactiunii.

Dómnei R. P. n. B. In semestrulu trecutulu nu s'a datu la fói'a nóstra nici unu tablou nou, — nici nu s'a promis. Ne mirámu dara de reclamatiune.

Dsiórei A. T. Pentru cele trei tablouri espedate in anulu decursu, mai sunt a se tramite inca 2 fl. 40 cr.

Fizesiu. Fói'a se va tramite. Restanti'a de anu nu e 4 fl., ci 5 fl.

Dsiórei A. N. Notele cerute nu se afla, afara de cvadrilulu romanescu, pentru care amu si facutu dispositiune. Epistol'a s'a predatu in loculul competente.

Segedinu. Romanulu „Cavalerii noptii“ nu se póte capetá separatu, ci numai cu fói'a.

Sibiulu. Tabloulu II nu se mai afla. In semestrulu trecutulu n'a esitu nici unu tablou.

Suplementu I.: „Cavalerii noptii“ tomulu II, col'a VIII.